

Produkt — man vil gøre sit yderste derfor —, men det har Betydning, ikke mindst overfor Udlandet, at det staar fast i selve Loven, at disse Regler ikke kan lade sig forrykke, og det er det, Ændringsforslaget tager Sigte paa. Naar det begæres af Landbrugets, Mejeribrugets første Organisationer, og jeg kan yderligere paapege, at det har været fremme i Folketinget, og at Landbrugsministeren har haft det i sit første Forslag, saa forekommer det mig, at dette Ændringsforslag møder med en vis Vægt, og jeg vil haabe, at det høje Landsting vil vedtage denne Ændring, hvilket vil medføre, at der i § 3 efter 2det Stykke indsættes et nyt Stykke, saalydende: „Tilvirkning af Fedtemulsioner af hvilken som helst Art maa ikke finde Sted i de til Mejerivirksomhed hørende Lokaler eller i Lokaler, der staar i Forbindelse hermed“. Yderligere foreslaas, at der i 3die Stykke, 1ste Linie, efter „be-myndiges“ indsættes: „i øvrigt“.

Der er allerede efter Ændringsforslagets Omdeling kommet en Forespørgsel, om man ikke kunde finde et dansk Ord eller i hvert Fald et Ord mere i Retning af Dansk end Fedtemulsioner, men jeg har set efter baade i tidligere Forslag og i de Henvendelser, der er kommet fra Landbrugsorganisationerne, og man bruger alle Vegne dette Udtryk. Jeg ved ikke, om det vil være muligt at aftvinge vor højtærede Landbrugsminister et Ord, der kunde tilfredsstille dette Ønske om at holde sig paa dansk Grund.

Med disse Ord skal jeg anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Landbrugsministeren (Bording): De Ændringsforslag, der her er stillet, falder nøje sammen med de Ønsker, der blev fremsat af det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (Rasmus Nielsen) ved første Behandling, og allerede den Gang udtalte jeg, at jeg for mit Vedkommende godt kunde modtage saadanne Ændringer. De udtrykker jo noget nær det samme, som jeg tidligere har foreslaaet.

Det ærede 12te Medlem for 5te Kreds udtalte, at man kunde ønske et mere dansk Ord end Fedtemulsioner, et Ord, som kunde forstaas af den almindelige Befolkning. Jeg tror imidlertid, at de, der har med

disse Ting at gøre, er saa fortrolige med dette Ord, at der ikke bliver Tale om Misforstaaelse. Ligesom det ærede Medlem kender jeg ikke noget andet Ord, som udtrykker det, der menes, saa godt som dette, og jeg kan ikke anbefale, at man sætter sig hen og spekulerer paa, hvad man eventuelt kunde hitte paa i Fremtiden, da det vil være af Betydning at faa Forslaget hurtigt gennemført.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Till. C. Sp. 1691), Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 (se foran), § 3, saaledes ændret, og §§ 4—7 samt Lovforslagets Övergang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Övergang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet, jfr. Lov Nr. 217 af 21. April 1921.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1785).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Det Forslag, der her foreligger for det høje Tings Medlemmer, gaar ud paa at sikre de Brugere, der besidder saadanne Ejendomme, som omhandles i Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919, Brugsret paa paagældende Ejendom i Tidsrummet indtil 1. April 1935. Saafremt der ikke kan opnaas Enighed mellem Ejer og Bruger om den fremtidige Brugsafgift, skal denne fastsættes af den i samme Lov omhandlede Kommission, men Afgiften maa ikke i noget Tilfælde overstige 4 pCt. af den for Ejendommen til enhver Tid ansatte Skyldværdi.

I §§ 2 og 3 er der forskellige Indskrænkninger i de Rettigheder, som Brugeren faar i Henhold til § 1. Det hedder saaledes i § 2, at saafremt Ejeren ved et bestaaende Brugsforholds Ophør selv ønsker